

5 Απριλίου 1944: Το έγκλημα των Γερμανών κατακτητών στην Κλεισούρα Καστοριάς

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

• Του Θεοφάνη Μαλκίδη

Την 5η Απριλίου 1944, το 7ο Σύνταγμα της 4ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας των Ες- Ες Καρλ Σύμερς, με διοικητή τον Κάρλ Σίμερς , τον υπεύθυνο της σφαγής στην Ερμακιά Εορδαίας με 63 νεκρούς, στους Πύργους Εορδαίας με 368 νεκρούς, στην Υπάτη και Σπερχειάδα με 89 νεκρούς, καθώς και στο Δίστομο με 220 νεκρούς, φθάνει στην Κλεισούρα της Καστοριάς. Οι Ναζί συγκεντρώνουν τα γυναικόπαιδα και τους ηλικιωμένους στην πλατεία του χωριού, ενώ μια άλλη ομάδα στρατιωτών βάλλει με τα πολυβόλα όπλα κατά του άμαχου πληθυσμού. Έπειτα κατευθύνονται προς τα σπίτια, βάζουν φωτιά και σκοτώνουν αδιακρίτως.

Η δικαιολογία πάντα η ίδια : αντίποινα...

Οι άντρες των Ες-Ες συνοδευόμενοι από Βούλγαρους κομιτατζήδες, με αρχηγό τον

Άντον Κάλτσεφ και με σύνθημα τη φωτοβολίδα που άναψε στις τρεις το μεσημέρι της 5ης Απριλίου 1944, ξεχύθηκαν στο χωριό και άρχισαν να πυροβολούν. Σκότωσαν χωρίς διάκριση όποιαν και όποιον βρήκαν μπροστά τους, έσφαξαν εγκυμονούσες γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους. Ούτε και τον ιερέα του χωριού που με τον Σταυρό στο χέρι εκλιπαρούσε για έλεος υπερασπιζόμενος το ποίμνιό του, δε σεβάστηκαν και τον κατακρεούργησαν. Επιπλέον οι Ναζί πυρπόλησαν τις οικίες, την εκκλησία, το γυμνάσιο, τη βιβλιοθήκη.

Μόλις δύο ώρες ήταν αρκετές για να σκοτωθούν 280 άμαχοι, να τραυματιστούν 40 και να καταστραφούν 150 σπίτια. Την τελευταία στιγμή, σώθηκαν επτά γυναίκες, που είχαν οδηγηθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα. Πριν πυροβολήσουν οι Γερμανοί, μία δεύτερη φωτοβολίδα σήμανε το τέλος της επίθεσης...

Όσοι επέζησαν, έπρεπε να έρθουν αντιμέτωποι με το έγκλημα. Στο κοιμητήριο δεν υπήρχε χώρος και οι διασωθέντες έθαψαν τους νεκρούς τους στις αυλές των σπιτιών τους, της εκκλησίας, ακόμα και στις βουνοπλαγιές. Ο πολιτικός εντεταλμένος του Γ' Ράιχ στα Βαλκάνια, Χέρμαν Νοϊμπάχερ χαρακτήρισε τη σφαγή «λουτρό αίματος», αλλά η Στρατιωτική Διοίκηση Θεσσαλονίκης-Αιγαίου επικρότησε τις ενέργειες του αντισυνταγματάρχη Σίμερς.

Υ.Γ. 1 Ο επικεφαλής των δολοφόνων αφού αθωώθηκε από το στρατοδικείο, παρουσιάζοντας τη σφαγή των αμάχων ως ένοπλη αντιπαράθεση, τιμήθηκε με την ανώτατη Ναζιστική διάκριση, το Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού.

Υ.Γ. 2 Στη μαρτυρική Κλεισούρα έζησε η Οσία Σοφία (Χοτοκουρίδου), το γένος Αμανατίου Σαουλίδου, η οποία γεννήθηκε το 1883 στο χωριό Σαρή-ποπά (ή Σαρή-παπά) της επαρχίας Αρδάσης Τριπόλεως, Νόμου Τραπεζούντας του Πόντου.

Η Οσία Σοφία, η «εν τη Ιερά Μονή Παναγίας Θεοτόκου Κλεισούρας ασκήσασα», η οποία επέζησε τόσο από τη Γενοκτονία στον Πόντο, όσο και από το Ναζιστικό έγκλημα, απεβίωσε το 1974, αγιοκατατάχθηκε το 2011, ενώ η μνήμη της τιμάται από την Ορθόδοξη εκκλησία στις 6 Μαΐου.

Υ.Γ 3 Δυστυχώς τα Ολοκαυτώματα για τους Έλληνες συνεχίζονται και σήμερα. Στη Μαριούπολη, εκεί όπου ο Ελληνισμός δολοφονήθηκε κατά τη διάρκεια και μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο τόσο από τους Ναζί, όσο και από τους Σοβιετικούς, υφίσταται ένα νέο έγκλημα εις βάρος του, ευρισκόμενος ανάμεσα στους δύο εμπόλεμους, χωρίς κανέναν από αυτούς να αναλαμβάνει την ευθύνη του εγκλήματος...